

ὅτε ἡ θλασθίς ὥρα ἐσήμανεν ἅπαντα τὰ ζῶα ἀφίθησαν ἐλεύθερα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ δὲ πλοῖον παρεδόθη εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ βεύματος, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπλεεν ἡσύχως, ἀλλὰ βαθμηδὸν παραφερόμενον ὑπὸ τοῦ βεύματος προσέκρουσε τέλος εἰς δύο παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ καταρράκτου βράχους καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἀκίνητον. Τότε παρῆστη θέαμα περιεργότατον καὶ συγκινητικώτατον, διότι τὰ ζῶα συναισθανθέντα οἷον κίνδυνον διέτρεχον ἐζήτησεν ἐν ἑκάστον, ἀναλόγως τῆς φύσεως καὶ διανοητικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως, μέσον τι σωτηρίας ἀπὸ τοῦ θανάτου· καὶ αἱ μὲν ἄρκτοι καὶ οἱ πίθηκοι ἀναρῶντες ἐπὶ τῶν σχοινίων τοῦ πλοίου κατεμέτρων διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἀποχωρίζουσαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἀπόστασιν καὶ ἠτένιζον μετὰ τρόμου πρὸς τὸν καταρράκτην, ἄλλα δὲ ζῶα ἔτρεχον τῇδε κακεῖσε ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐν ἀπογνώσει, εἰς κοῦρκος παράφορος γενόμενος ὑπὸ τοῦ τρόμου ἐρρίφθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἐπιλοίπων κτηνῶν ἄλλα μὲν οἰοῦναι θαρραλέως ἐνεκρτέρουσαν εἰς τὸν ἀναπόφευτον θάνατον, ἄλλα δὲ ἔτρεμον σύσσωμα καὶ ἐξέπεμπον ἑδυνηρὰς φωνάς. Οἱ δὲ θεαταὶ ἐπισυφύμουν καὶ ἐγέλων ἐκ βάρους ψυχῆς. — Ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν τὸ πλοῖον ἔμεινεν οὕτω κεκρατημένον, ἕως οὗ βεῦμα ἰσχυρὸν προσβαλὼν αὐτὸ ἐκ τῆς πλευρᾶς τὸ ἀπώθησε μέχρι τοῦ σημείου τῆς καταπτώσεως.

Ὅλα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ζῶα συμποσούμενα εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἐξηφανίσθησαν τότε ἐντὸς τῆς ἀβύσσου, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐξ αὐτῶν ἀνεφάνη πλέον, ἐκτὸς μίᾶς νήσας ἧς μόνῃ ἡ δεξιὰ πτέρυξ ἐθλόασθη. Ἡ νήσσα αὕτη ἀγορασθεῖσα κατετέθη εἰς τὸ Βάρνειον μουσεῖον, διὰ τὸ θαυμάσιον τοῦ πράγματος.

Μετὰ τὴν κοπιώδη εἰς Table-Rock ἐκδρομὴν μας ὑπῆρχε μεγάλη, ὡς εἶδος, ἀνάγκη ἀναπαύσεως. Ὅθεν ἐλάβομεν τὴν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἄχρυσαν καὶ ἐδιηγήθημεν εἰς τινὰς νεοελθόντας περιηγητάς, οἵτινες ἐμελέτων νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἐπαύριον τὴν ἐκδρομὴν, ἀφ' ἧς ἡμεῖς ἤρτίως ἐπεστρέψαμεν, ὅσα εἶδομεν καὶ ὅσας ἐντυπώσεις ἐλάβομεν ἐκείθεν.

— Ἐσκέφθην, εἶπεν ὁ Ἀρθούρος.

— Οὐδόλως τοῦτο μὲ ἐκπλήττει, εἶπεν ὁ ταγματάρχης.

— Ναί, ἐσκέφθην περὶ ὧσων μᾶς εἶπεν ὁ Αἰθίοψ περὶ τοῦ βαράθρου ἐντὸς τοῦ ὁποίου προσέβη μέχρι τινὸς ὁ κύριος Μπονώ. Πιστεύετε, ταγμα-

τάρχα, ὅτι ὑπάρχουσι τῶντι βάραθρα, ἐντὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις νὰ εἰσέλθῃ;

— Ἀκριβῶς δὲν γνωρίζω, εἶναι ὅμως ἀναντιρρήτον ὅτι ὑπάρχουσι βάραθρα ἐντὸς τῶν ὁποίων οὐδέποτε τις εἰσῆλθεν, ὡς φερ' εἰπεῖν, τὰ ἡφαίστεια.

— Ἐξαίρῳ τὰ ἡφαίστεια, εἶπεν ὁ Ἀρθούρος, διότι ἐκεῖ καταλαμβάνει τὸν κατερχόμενον ἀφευκτος ἀσφυξία· ἐγὼ ὁμιλῶ περὶ τῶν βαράθρων τῶν οὐδὲ πῦρ οὐδὲ ὕδωρ περιεχόντων καὶ μόνον ἔνεκα τοῦ μεγάλου βάρους αὐτῶν φημιζομένων.

— Καὶ τούτων τὰ πλεῖστα, εἶπεν εἰς ἐκ τῶν παρακληθέντων, μένουσιν ἀνεπίσκεπτα διὰ τὸν ἀκατανίκητον φόβον τὸν ὁποῖον προξενοῦσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἔνεκα τοῦ ἀμετρήτου βάρους καὶ τοῦ τελείου σκότους ὅπερ ἐπικρατεῖ ἐν αὐτοῖς.

— Καὶ ὅμως, παρετήρησε φρονίμως ὁ Ἀρθούρος, δὲν ἐλλείπουσι θαρραλέαι ψυχαὶ ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς, ἔθνα ἡ ζωὴ δὲν λογίζεται μέγα πρᾶγμα.

— Ἐχετε δίκαιον, κύριε, εἶπεν ὁ ἄλλος, ἀλλὰ ἵνα κατέλθῃ τις εἰς τινὰ βάραθρα, δὲν ἀρκεῖ μόνῃ ἡ ἀψηφισία τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἀταραξία πνεύματος τοιαύτη, οἷαν σπανίως ἀπαντῶμεν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις· ἀπαιτεῖται ἐντελὲς καταδάσκασις τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ὡς ἐκ τύχης παρυσέβην πρό τινων ἐβδομάδων εἰς τὴν τολμηροτέραν ἐκδρομὴν, ἀφ' ὅσας ἐγένοντο μέχρις σήμερον ἐν Ἀμερικῇ, δηλαδὴ εἰς τὴν κατάβασιν νέου τινος Ἀμερικανοῦ εἰς τὸ Maelstrom, περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὁποίας θὰ ἀνεγνώσατε βεβαίως πολλὰ εἰς τὰς ἐντοπίους ἐφημερίδας· ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐπανορθώσω ὅσα ἐσφαλμένως ἐγράφησαν εἰς τὰς ἐκθέσεις ταύτας καὶ νὰ παραστήσω γυμνὴν καὶ καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν.

— Τότε λοιπὸν διηγῆθητέ μας τὸ γεγονός, ὑπέλαβεν ὁ ταγματάρχης, καθόσον μάλιστα ἡ θέσις ἐν ἣ εὐρίσκόμεθα εἶναι προσφορωτάτη εἰς ἀκρόασιν πολυκινδύνων ἐκδρομῶν.

(Ἐπεται ἡ συνέχεια.)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Τὰ κατὰ τὸν ἀοίδιμον πρωτοβλητὴν τοῦ ἱεροῦ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε' καταταχθέντα μὲν ὑπὸ Γ. Γ. Παπαδοπούλου καθηγητοῦ, συλλεγμένα δὲ

καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ Γ. Π. Ἀγγελοπούλου, ἰλάρου. Τόμος δεύτερος, ἐν Ἀθήναις, 1866.

Οἱ ἄγωνες, οἱ μόχθοι, αἱ ὑπέρογκοι δαπάναι τὰς ὁποίας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καταβάλλει εἰς τὴν συλλογὴν ταύτην ὁ κύριος Ἀγγελόπουλος ἐμφαίνουσι τρανώτατα τὴν σπανίαν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, ὅστις ἀντὶ πολλῶν ἄλλων τὴν μνήμην σεβαστοῦ θεοῦ πολύτιμον κημεῖλιον θέμενος, ἀνίδρυσεν αὐτῇ βωμὸν περιφανῆ καὶ περιεκόσμησεν αὐτὸν ἀμαράντῳ στεφάνῳ.

Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν προσήνεγκε σπουδαίαν ὑπηρεσίαν ὁ Κ. Ἀγγελόπουλος, συλλέξας ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅσας περὶ τοῦ αἰμνήστου Πατριάρχου βιογραφικὰς σημειώσεις ἐκδομένας τε καὶ μὴ εὑρετῆδε κακῆϊς ἐσπαρμένας. Ἰστετε σήμερον δι' αὐτῶν ὁ θέλων νὰ συγγράψῃ τελείαν βιογραφίαν τοῦ Γρηγορίου πέμπτου δὲν ἔχει ἄλλο νὰ πράξῃ, εἰμὴ ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἀνὰ χεῖρας συλλογὴν.

Ὁ δεύτερος οὗτος τόμος περιέχει ῥητορικὸς λόγους καὶ ἀποσπάσματα ἱστορικῶν ὑπομνημάτων καὶ μυθιστορημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ αἰοδίδμου ἀνδρός, πρὸς δὲ καὶ τινὰς προσθήκας εἰς τὸν προσεκδοθέντα πρῶτον τόμον τῆς συλλογῆς, ἐν ᾧ κατηριθμήθησαν αἱ διάφοροι πράξεις τοῦ ἱεράρχου.

Συνιστῶντες τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου παντὶ τῷ ἐνδιαφερομένῳ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μεγαλείου, εὐχόμεθα τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τοῦ ἐκδότου νὰ εὕρῃ καὶ ἄλλους προθύμους μιμητάς.

Θ. Ν. Φ.

Τρεῖς παῖδες Γάλλος, Ἀγγλος καὶ Γερμανὸς ἀπὸ πτωχῶν γενόμενοι πλούσιοι καὶ διηγούμενοι αὐτοὶ οὗτοι τὰς περιπετείας τῶν. Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μεθερμηνευθὲν ὑπὸ Ἀνδρέου Ι. Γαλιάτσα, τελειοφοῖτου γυμνασίου. Πάτραι, τυπογραφεῖον καὶ βιβλιοπωλεῖον Εὐσταθίου Π. Χρηστοδούλου, 1866.

ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ.

Οἱ κάτοικοι τῆς νέας Ζηλανδίας μετὰ τοσαύτης ταχύτητος ἠσπάσθησαν τὸν χριστιανισμόν, ὥστε οἱ παρ' αὐτοῖς ἱεραπόστολοι ἐνθουσιωδῶς χειροκροτοῦντες ἐπὶ τῷ θριάμβῳ αὐτῶν ἐπερίμε-

νον νὰ ἴδωσι ταχέως ἀνατέλλουσιν τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ γῆ ἤθελε πληρωθῇ ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου, ὥς ὁ πῦρ μὴν τῆς θαλάσσης πληροῦται ἐκ τῶν ὑδάτων καὶ ὅμως μόλις ὀλίγα παρῆλθον ἔτη ἀπὸ τοῦ θριάμβου τῶν ἱεραποστόλων, καὶ ἰδοὺ ὁ πρὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου περιούσιος λαὸς ἐπανακάμπτει εἰς τὰ θυσιαστήρια τοῦ Βάαλ ἀπὸ γνήσιος Ἰσραὴλ μεταβάλλεται εἰς Γῶγ καὶ Μαγῶγ. Τεσσαράκοντα ἡμέραι ἂν παρέλθωσιν ἀκόμη, κατὰ τὴν προφητείαν τοῦ Ἰωνᾶ, θέλει ἐξομωθῇ πρὸς τοὺς Ἀμαλκίτας, διότι παρήτησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὰ εὐσεβῆ ἄσκηματα καὶ τὸ κήρυγμα τῶν ποιμένων, καὶ γονυπετεῖ, ὥς πρὸ τοῦ μόσχου, ἐμπροσθεν τῆς θαυματουργοῦ κεφαλῆς τοῦ ἄγγελου λοχαγοῦ Λούδ.

Ἡ νέα θρησκεία καλεῖται θρησκεία τῶν Πάπ-Μαριρὲ ἥτοι κατὰ τὴν ἐκείνων γλῶσσαν τῶν ἀγαθῶν καὶ εἰρηνικῶν καὶ κινδυνεύει νὰ περιλάβῃ ὅλας τὰς φυλάς, αἵτινες τέως εἶχον ἐγκολπωθῇ τὸν χριστιανισμόν. Ἰδοὺ δὲ πόθεν ἔλαβε τὴν ἀρχὴν αὐτῆς.

Οἱ ἐγχώριοι ὑπῆρχον εἰς στενὰς διενέξεις πρὸς τοὺς ἀποίκους ἄγγλους ἕνεκα γαιῶν τινῶν, τὰς ὁποίας οἱ τελευταῖοι οὗτοι ὥκειοποιούντο· δέον δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ ἄποικοι οὔτε γενναίως, πρεπῶς προσεφέρθησαν πρὸς τοὺς Νεοζηλανδοὺς, διότι κατέσχον πολλὰς γαίας ἐκείνων. Κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1863, ὁ διοικητὴς τῆς Νέας Ζηλανδίας Γρεῦ πεισθεὶς ὅτι αἱ ἀποικιακαὶ ἀρχαὶ οὐδὲν εἶχον δικαίωμα νὰ καταλάβωσι τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βαϊτάρας γαίας, ἃς πρὸ μικροῦ κατέσχον, ἀπεφάσισε νὰ ἀποδώσῃ αὐτάς εἰς τοὺς ἐγχωρίους. Οὗτοι ἀφ' ἑτέρου κατέλαβον τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ταταριαμάκας πρὸς μεσημβρίαν τῆς Νέας Πλυμούθης καὶ τὴν ἐφύλαττον ὥς ἐνέχυρον, μέχρις οὐ οἱ ἄποικοι ἤθελον τοῖς ἀποδώσῃ τὰς γαίας τῆς Βαϊτάρας. Ἡ ἀποικιακὴ κυβέρνησις, ὀργισθεῖσα διὰ τὴν πράξιν ταύτην, ἐπεμψε κατὰ τῶν ἐγχωρίων στρατὸν ἵνα καταλάβῃ τὴν Ταταριαμάκην· ἀλλ' ἐκεῖνοι προσδολόντες κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1864 τοὺς ἐναντίον των ἀποσταλέντας ἐξακίνησε, ἐφόνευσαν πολλοὺς ἐν οἷς καὶ τὸν λοχαγὸν Λούδ.

Ἐκτοτε οἱ ἐγχώριοι κυριευθέντες ὑπὸ ἀσπόνδου κατὰ τῶν Ἀγγλῶν μίσους, ἠθέλησαν νὰ ἀποσκορακίσωσιν ἐκ μέσου τῶν πᾶν ὅ,τι ἀγγλικὸν πρᾶγμα ὑπῆρχεν. Ἡ θρησκεία, ἥτις ἐπιπολαίως εἶχε μετεμφυτευθῇ εἰς αὐτοὺς κατέστη τὸ κέντρον τῆς γενικῆς τῶν Νεοζηλαντῶν προσβολῆς, διὰ τοῦτο ἅμα εἶδον ὅτι ὑπῆρχον ὅμοια διοική-